

בועות סבון

על חוף אגם גדול באנגליה עמדה טירה מפוארת ובה חי רוח רפאים בשם ויליאם השלישי. הוא היה כבר זקן מאוד והסתובב רק בתוך הטירה עצמה. מדי פעם ניסה להפחיד את המשפחה הידידותית שגרה בטירה, דפק בדלתות ובחלונות או נתן זעקות שוברות לב בלילות, כפי שנוהגים לעשות רוחות רפאים.

בוקר אחד, כשהרוח הביט על הסביבה מהגג של הטירה, ראה בועת סבון ענקית שעלתה מהאגם. במשך כל השנים שבהן הוא גר

בטירה עוד לא קרה דבר כזה. וכשהרוח הרהר איך דבר כזה יכול היה לקרות, באגם הופיעו עוד בועות סבון צבעוניות שעלו לשמיים ושם התפוצצו ב"פופפ" רעשני. פתאום ממי האגם עלה ראשו של הידיד של ויליאם, הנרי הכחו, מפלץ המים. "אווך!" הוא פתח רחב את פיו הגדול, שממנו יצאו עוד כמה בועות סבון.

"מה קרה לך?" שאל ויליאם השלישי.

"לא תאמין" התקצף המפלץ "בדיוק כשהתחשק לי לפהק עברה מעלי ספינה ומהסיפון נפלה חבילת אבקת כביסה ישר לתוך הפה שלי. מרוב האימה בלעתי אותה. עכשיו

"אני הולך עכשיו לטירה ואבדוק"
הבטיח ויליאם השלישי "חכה לי
כאן."
רוח הרפאים כבר קרא קודם בספר
הגדול. אמנם הוא היה כבר זקן
וראה הרבה בחייו, אבל בספר מצא
תמיד דבר חדש. כתובים שם היו
מעשים חכמים ישנים ותוצאות של
מחקרים חדשים. פרק שלם היה
מוקדש למחלות מיוחדות. כתוב
היה בו, למשל, על כאב ראש של
חיפושית זבל וגם על נשירת שערות
של עכבישים. ובמקום אחד, תחת
האות "ב" הרוח מצא "בליעת אבקת
כביסה על ידי מפלצי מים."
בהמשך כתובה הייתה אזהרה:

יש לי בחילות ואני מוציא את בועות
הסבון המטופשות האלה מפי."
"הנרי יקירי. אולי אוכל לעזור לך
בדרך כלשהי?" שאל הרוח.
"כן" שמח מפלץ המים "פעם סיפרת
לי שלילדי הטירה יש ספר גדול ובו
הם תמיד קוראים כשרוצים לדעת
דבר מיוחד כלשהו. אולי תסתכל
בספר ותמצא מה אפשר לעשות כדי
להתפטר מבועות המקוללות
האלה?"
"זה רעיון טוב" אמר רוח הרפאים
"אולי אמצא בספר פתרון לבעיה
שלך."
"אנא, תעשה זאת מהר" ביקש הנרי
הכחול "הייתי מאוד רוצה שהדבר
הזה ייפסק."

"אבל הנרי, את התרופה אתה צריך
לשתות בלגימות קטנות, אז לקראת
ערב תרגיש כבר טוב יותר."
"כן, כך אעשה זאת" שמח הנרי
הכחול.

הוא גמר את דלי הלימונדה
בלגימות קטנות במשך שעה.
"תודה לך, ויליאם היקר. הצלת
אותי. אני מרגיש כבר הרבה יותר
טוב."

ומרוב שמחה עשה הנרי שלושה
גלגולים בתוך המים.

"זהירות. הוראות אלה תקפות רק
למפלצי מים. לא לבני-אדם!" ואחר
כך:
"מפלצי מים שבולעים אבקת כביסה
מקבלים בהתחלה בחילה. הבחילה
עוברת מעצמה תוך שלושה ימים.
אבל בועות הסבון מפסיקות להופיע
רק אחרי חמישה ימים. אם המפלץ
סובל מאוד, הוא צריך לשתות
בלגימות קטנות דלי של לימונדה
מלימון טבעי. אז הבועות תפסקנה
להופיע עוד באותו הערב."
"יופי" חשב ויליאם השלישי. הוא
הוציא מהמקרר את הלימונדה
שהטבחית הכינה יום קודם והביא
אותה מהר אל חוף האגם.